

Patron

Juliusz Słowacki

herbu Leliwa (ur. 4 września 1809 w Krzemieńcu, zm. 3 kwietnia 1849 w Paryżu) to jeden z najwybitniejszych poetów polskich doby romantyzmu. Obok Mickiewicza, Krasińskiego i Norwida nazywany jest wieszczem narodowym.

Stworzył wiele znakomitych liryków, poematów i dramatów o trwałych wartościach artystycznych. Jego utwory, zgodnie z duchem epoki i ówczesną sytuacją narodu polskiego podejmowały istotne problemy związane z walką narodowowyzwoleńczą, z przeszłością narodu i przyczynami niewoli. Jego twórczość wyróżniała się wspaniałym bogactwem wyobraźni, poetyckich przenośni i języka.

Lata młodości

Urodził się w Krzemieńcu w południowo-wschodniej jego części. Jego ojciec, Euzebiusz, był profesorem literatury w Liceum Krzemienieckim. Matka Słowackiego, Salomea z Januszewskich, polska Ormianka, osoba o dużej kulturze literackiej i osobistej, po śmierci męża zajmowała się wychowywaniem syna. Dzięki niej w dzieciństwie i wczesnej młodości miał szeroki kontakt z ówczesną elitą intelektualną. Wyszła za lekarza Augusta Bécu. Juliusz Słowacki po studiach w Wilnie przybył 1 lutego 1829 do Warszawy. 30 marca objął posadę

aplikanta w Komisji Rządowej Przychodów i Skarbu. Po wybuchu powstania listopadowego, 9 stycznia 1831 podjął pracę w powstańczym Biurze Dyplomatycznym księcia Adama Jerzego Czartoryskiego. 8 marca udał się z misją dyplomatyczną Rządu Narodowego do Londynu.

Emigracja

Pozostał na emigracji we Francji, gdzie zadebiutował w 1832 roku powieścią poetycką "Hugo". Romantyczny charakter jego twórczości odzwierciedlają dwa pierwsze tomy "Poezji" z 1832 roku. Następnie podróżował po Włoszech, Grecji, Egipcie, Palestynie i Syrii. W końcu osiadł na stałe w Paryżu. Mimo, że był poważnie chory, wyruszył w 1848 roku do Wielkopolski, by wziąć udział w powstaniu, jednak zamierzeń swych nie zrealizował. Wtedy też ostatni raz spotkał się z matką we Wrocławiu. Nigdy się nie ożenił. Był typowym rentierem. Przysyłane przez matkę pieniądze umiejętnie pomnażał, inwestując je na paryskiej giełdzie. Pozwoliło mu to zyskać pewną niezależność finansową (wszystkie swoje dzieła wydawał własnym sumptem).

Pogrzeb

Słowacki został pochowany na paryskim, gdzie spoczywał do 14 czerwca 1927 roku. Odnowiony, pierwotny grób Juliusza Słowackiego, zaprojektowany przez francuskiego artystę Charles'a Pétiniaud-Dubos, można nadal oglądać na tym cmentarzu. W 1927 roku prochy Słowackiego zostały na polecenie marszałka Józefa Piłsudskiego przewiezione do Polski. Jego trumna płynęła w górę Wisły z Gdańska do Krakowa na pokładzie statku, który zatrzymywał się w licznych portach rzecznych, gdzie miejscowa ludność składała hołd prochom wieszczca. W tym samym roku na dziedzińcu zamku na Wawelu odbyła się uroczysta ceremonia pogrzebowa. Na jej zakończenie Józef Piłsudski wypowiedział wielokrotnie cytowane słowa: ***"W imieniu Rządu Rzeczypospolitej polecam Panom odnieść trumnę Juliusza Słowackiego do krypty królewskiej, bo królom był równy."*** Jego prochy zostały złożone obok w Krypcie Wieszczów Narodowych w Katedrze na Wawelu.

Twórczość

Niedoceniany i zwalczany przez Adama Mickiewicza, doczekał się uznania w okresie modernizmu. Jako liryk zasłynął pieśniami odwołującymi się do źródeł ludowych oraz liryką patriotyczną. Był poetą nastrojów, mistrzem operowania słowem. Obok Cypriana Kamila Norwida jest największym z mistyków polskiej poezji. Stworzył oryginalne wielkie dramaty: "Kordian" 1834, "Balladyna" 1834 (wyd. 1839), "" 1835, "" 1839, "" 1839, "" 1843, "Ksiądz Marek" 1843, "Fantazy" 1845-46, poematy: "W Szwajcarii" 1835-36, "Anelli" 1838, "Genezis z ducha. Modlitwa" 1844, "Ojciec zadżumionych", " Waclaw" 1839 i "Beniowski" 1841. Jednak szczyt jego poetyckiego geniuszu stanowi cykl tajemniczych liryków genezyjskich, gdzie daje wykładnię swojego systemu filozoficznego – ewolucji świata od materii do czystego ducha (poemat "Król-Duch" 1845-1849). Niesamowitym spełnionym proroctwem Słowackiego stał się jego wiersz "Pośród niesnasków Pan Bóg uderza..." z 1848 roku, który wielokrotnie przywoływał sam Jan Paweł II.

Prezentacje o naszym patronie Juliuszu Słowackim:

Życiorys:

Temat	Autor	Prezentacja
Juliusz Słowacki i matka	Karol Kosek	Kliknij tutaj
Juliusz Słowacki vs Adam Mickiewicz	Jan Majczyk	Kliknij tutaj
Juliusz Słowacki - podróże	Gabriela Jończyk	Kliknij tutaj
Juliusz Słowacki – obczyzna	Izabela Nykiel	Kliknij tutaj
Salomea Słowacka	Piotr Wiechniak	Kliknij tutaj
Juliusz Słowacki a patriotyzm	Aleksandra Gradek	Kliknij tutaj

Twórczość:

Temat	Autor	Prezentacja
Dzieła Słowackiego	Gabriela Gogól	Kliknij tutaj
Juliusz Słowacki – Balladyna	Natalia Sowa	Kliknij tutaj
Juliusz Słowacki – Testament mój	Dawid Zadora	Kliknij tutaj